22/10/2019

Ο π. Λουκάς Φιλοθεΐτης στα ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2019

/ Επικαιρότητα

Με ομιλητή τον **Οσιολογιώτατο μοναχό π. Λουκά από την Ιερά Μονή Φιλοθέου Αγίου Όρους,** συνεχίστηκε η 17η ημέρα (Τρίτη 22 Οκτωβρίου), των ενοριακών εορταστικών εκδηλώσεων με την επωνυμία «ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2019», που πραγματοποιούνται στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου, Δήμου Αγίου Δημητρίου. Θέμα της ομιλίας του ήταν: **“Ούτε μετάνοια χωρίς εξομολόγηση, ούτε ἐξομολόγηση χωρίς μετάνοια”**.

Ο ομιλητής, αρχικά στην ομιλία του, μεταξύ των άλλων, είπε:

“Ο Τίμιος Πρόδρομος ο οποίος από τις όχθες του Ιορδάνη θα κελαηδήσει της μετανοίας το σωτήριο κήρυγμα, της μετανοίας δια της οποίας ανοίγει ως άνθος η καρδιά του ανθρώπου, ξυπνώντας από τη νάρκη της αμαρτίας προς τον άνωθεν, ένδοθεν, ανατέλλοντα Ήλιο της Δικαιοσύνης, Χριστό τον αληθινό Θεό ημών. Σκοπός της επιγείου ζωής του ανθρώπου είναι η δια μετανοίας επιστροφή του εις τον Θεόν. Αμαρτάνων ο άνθρωπος μακρύνεται από του Θεού, κατηφορίζοντας προς τον Άδη. Μετανοώντας, επιστρέφει εκ θανάτου προς ζωήν και εκ γης προς ουρανόν. Ο άνθρωπος δεν είναι πλασμένος για τούτον τον κόσμο, για τούτη τη ζωή. Εδώ είναι πεσμένος, εξόριστος, εξαιτίας της αμαρτίας του «και αγάπης ένεκεν ο υιός του Θεού», έγινε υιός ανθρώπου, Θεάνθρωπος, νέος Αδάμ, για να ανακαλέσει δια του Σταυρού και της Αναστάσεώς του τον παλαιόν Αδάμ, τον πεπτωκότα, τον εξόριστο. Να τον ανακαλέσει στην Βασιλεία του την επουράνια. Και πώς τον ανακαλεί; Διά της μετάνοιας”.

Στη συνέχεια ο π. Λουκάς είπε:

“Η μετάνοια δίνεται ως δώρο στον κάθε απόγονο του Αδάμ και της Εύας. Ως δευτέρα αθωότης δια του μυστηρίου του Αγίου βαπτίσματος και ως ανακαίνισης αυτού δια του μυστηρίου της εξομολογήσεως. Τα δύο αυτά πηγαίνουν πάντοτε μαζί, μετάνοια με εξομολόγηση, εξομολόγηση με μετάνοια. Με τη μετάνοια και την εξομολόγηση ξαναβρίσκει ο άνθρωπος ο αμαρτωλός τον παλαιό χαμένο εαυτόν του και δια ταπεινώσεως, τον ανακαινίζει, τον κάνει καινούργιο. Φτάνει μάλιστα ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ο Σιναΐτης να πει: «Μείζων τοῦ βαπτίσματος μετὰ τὸ βάπτισμα τῶν δακρύων πηγὴ καθέστηκεν», δηλαδή, βαπτίζεται κανείς, -και σε μας στην Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησία έχουμε τον νηπιοβαπτισμό- και όταν αμαυρωθεί αυτό το Άγιο Βάπτισμα, τότε θα ανακαινιστεί δια των δακρύων. Όταν βαπτίζεται ο Χριστιανός μικρός ή μεγάλος, το νερό αυτό που ξεπλένει το σώμα απ’ έξω και συμβολικός δι’ αυτού γίνεται οι βύθιση εις τον θάνατον και η ανάστασις, το νερό αυτό δίδεται δωρεάν στον βαπτιζόμενο, αλλά τη μετάνοια για να συντελεστεί όπως πρέπει, θα πρέπει να τη συνοδεύουν τα δάκρυα. Τα δάκρυα αυτά, θα τα βγάλει από μέσα του ο άνθρωπος. Κατ’ αυτόν τον τρόπο πλένει τον εαυτό του. Με καρδία συντετριμμένη και τεταπεινωμένη”.

Σε άλλο σημείο, είπε:

“Η μετάνοια είναι δώρο της παρούσης ζωής, το οποίο οφείλει να προσφέρει ο καθένας στον εαυτό του και να αποκτήσει την μέλλουσα ζωή. Εάν δεν προσφέρει ο άνθρωπος το δώρο της μετανοίας, θα μείνει μακριά από τη μέλλουσα ζωή. Το προσφέρει ο Χριστός σε όλους το δώρο αυτό, αλλά δεν το προσφέρουν όλοι και καθωσπρέπει στον εαυτόν τους, εάν δεν κάνουν ότι μπορούν για να αλλάξει ο βίος των, ο τρόπος της ζωής των, ο τρόπος της ζωής προς τον Θεό και προς τους ανθρώπους, τους συνανθρώπους μας.

Είναι λοιπόν η μετάνοια θύρα η οποία μας βγάλει από το σκότος της αμαρτίας και μας εισάγει στο φως της ζωής της αληθινής, διότι η ζωή την οποίαν κάνει ο άνθρωπος κινούμενος στο χώρο της αμαρτίας, είναι ζωή σκότους πνευματικού και χρεωστή δια μετανοίας και εξομολογήσεως να την φέρει στο φως, για να διαλυθούν τα πεπραγμένα της, αλλά και να θελήσει εξ όλης ψυχής και καρδίας να παραμείνει εις το φως, για να το βρει ο θάνατος κινούμενο προς το φως εν αληθεία, από ψυχής και καρδίας, για να δεχθεί ο Κύριος αυτή την προαίρεση του, η οποία όσο πιο αληθινή είναι, τόσο και κάνει πιο ζωντανή τη ζωή του μετανοούντος”.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο π. Λουκάς είπε:

“Μετανοώ κατ’ αλήθειαν, σημαίνει αφήνω κατά μέρος τον δικό μου νου, ο οποίος εκφράζει τον παλαιό μου άνθρωπο και στη θέση του βάζω το νου που θα μου δώσει ο Χριστός. Ο εσταυρωμένος και αναστάς Χριστός, για να μπορέσω να σταυρώσω και εγώ τα πάθη μου, τον παλαιό εαυτό μου. Για να αισθανθώ με το πνεύμα της χάριτος ότι βρίσκομαι στην καρδία της Εκκλησίας, νιώθοντας το σφυγμό της Εκκλησίας, το σφυγμό των μελών του σώματός της. Και γενόμενος συγκοινωνός του βίου των εν Χριστώ αδελφών, ότι ο κόσμος βιολογικά γεννά, ο Χριστός, δια της Εκκλησίας του, εν πνεύματι αγίω, τον αναγεννά εις την κολυμβήθρα, δια του Αγίου βαπτίσματος και των δακρύων. Των δακρύων όχι εκ των λυπηρών της παρούσης ζωής, αλλά των δακρύων εκείνων που απορρέουν εκ της καρδιάς της συντετριμμένης. Ως κατ’ εικόνα προσομοίωση Θεού πλασμένος ο άνθρωπος, είναι με τη χάρη του Θεού ωραίος. Η αμαρτία τον ασχημίζει, η μετάνοια όμως και η εξομολόγηση τον ανακαινίζει, τον κάνει πάλι ωραίο, ωραιότερο απ’ ότι ήταν νωρίτερα. Και όσο μετανοεί ο άνθρωπος, ο Χριστιανός Ορθόδοξος, τόσο η μετάνοια τον ομορφαίνει κυρίως από μέσα. Και το μέσα αυτό, όσο παύει να δικαιολογεί τα πεπραγμένα του ο καθένας μας, μετανοών από καρδιάς, το βίωμα αυτό της μετανοίας, όσο πλεονάζει μέσα, τόσο ηρέμως και αβιάστως ξεχύνεται προς τα έξω. Όσο ζούμε το Χριστό μέσα μας, στη ζωή μας, τόσο τον νοιώθουμε

και με τους άλλους τους συνανθρώπους μας, ανάμεσά μας. Ο Χριστός συγχωρεί, αλλά μετανοούντας, όχι διαπραγματευομένους τη χάρη Του”.

Στη συνέχεια, **πραγματοποιήθηκε το καθιερωμένο “Ενοριακό Αρχονταρίκι” στον ισόγειο χώρο κάτωθεν του Ιερού Ναού,**

όπου οι ακροατές είχαν την ευκαιρία να υποβάλλουν ποικίλα ερωτήματα στον ομιλητή και αντιστοίχως να τους δοθούν οι κατάλληλες απαντήσεις.

Η 17η μέρα των εορταστικών εκδηλώσεων **ολοκληρώθηκε με κατανυκτική Θεία Λειτουργία του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, στην οποία ιερούργησε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Μάρκελλος Καμπάνης,** από την Ιερά Μητρόπολη Ιλίου Αχαρνών και Πετρουπόλεως και έψαλε πολυμελής βυζαντινός χορός νέων.